

Torstai 10. maaliskuuta 2016

P8_TA(2016)0093

Pankkiunioni – Vuosikertomus 2015

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. maaliskuuta 2016 pankkiunionista – vuosikertomus 2015 (2015/2221(INI))

(2018/C 050/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15. lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja Euroopan keskuspankin välisen toimielinten sopimuksen EKP:lle yhteisessä valvontamekanismissa annettujen tehtävien hoitamiseen liittyvää demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2015 julkaistun EKP:n vuosikertomukseen sisältyvän osuuden vuoden 2014 valvontatoimista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 17. syyskuuta 2014 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen Euroopan keskuspankin rahapolitiikkaa ja valvontaa koskevien tehtävien toisistaan eriyttämisen täytäntöönpanosta (EKP/2014/39) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 tehdyn Euroopan keskuspankin päätöksen kattavan arvioinnin kohteeksi joutuvien luottolaitosten määrittelystä (EKP/2014/3) ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Baselin komitean viime aikoina toteuttamat toimet, erityisesti luottoriskin standardimenetelmän tarkistamisen ja operatiivisen riskin arvioinnin tarkistamisen osalta,
- ottaa huomioon Euroopan keskuspankin marraskuussa 2013 ja lokakuussa 2014 tekemät kattavat arvoinnit ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon valvontaan liittyvien rahoitustietojen raportoinnista 17. maaliskuuta 2015 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) 2015/534 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välisen sopimuksen yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa annettujen tehtävien hoitamiseen liittyvää demokraattista vastuuvollisuutta ja valvontaa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUVL L 320, 30.11.2013, s. 1.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2014.fi.pdf>.

⁽⁴⁾ EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 300, 18.10.2014, s. 57.

⁽⁶⁾ EUVL L 69, 8.3.2014, s. 107.

⁽⁷⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/comprehensive/2014/html/index.en.html>.

⁽⁸⁾ EUVL L 86, 31.3.2015, s. 13.

⁽⁹⁾ EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 339, 24.12.2015, s. 58.

Torstai 10. maaliskuuta 2016

- ottaa huomioon talletusten vakuusjärjestelmistä 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, komission puheenjohtajan, euroryhmän puheenjohtajan, EKP:n pääjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiesin kertomuksen Euroopan talous- ja rahaliiton viimeistelystä,
 - ottaa huomioon komission päätöksen haastaa Tšekin tasavalta, Luxemburg, Alankomaat, Puola, Romania ja Ruotsi Euroopan unionin tuomioistuimeen sen johdosta, että ne eivät ole panneet täytäntöön pankkien elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annettua direktiiviä (2014/59/EU),
 - ottaa huomioon 8. joulukuuta 2015 annetun neuvoston julkilausuman pankkiunionista ja yhteistä kriisinratkaisurahastoa varten tarvittavasta väliaikaisrahoitusmekanismista,
 - ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla: vaikutukset ja eteneminen kohti tehokkaampia ja toimivampia EU:n puitteita rahoituspalvelujen sääntelylle ja pääomamarkkinaunionille”⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman ”Talouden ohjausjärjestelmän uudelleentarkastelu: tilannekatsaus ja haasteet”⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean maaliskuussa 2015 antaman kertomuksen valtiostaiden kohtelusta sääntelyssä,
 - ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Pankkiunionin toteuttaminen” (COM(2015)0587),
 - ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi (COM(2015)0586),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0033/2016),
- A. toteaa, että pankkiunioni on rahaliiton välttämätön osa ja olennainen osatekijä todellisen talous- ja rahaliiton muodostamisessa ja että pankkiunioni on avoin niille jäsenvaltioille, jotka eivät käytä euroa valuuttanaan;
- B. toteaa, että pankkiunionilla varmistetaan vakuus ja palautetaan luottamus euroalueen pankkeihin, tehostetaan taloudellista integraatiota, vähennetään riskejä ja moraalikatoa Euroopan pankkijärjestelmässä ja vaikutetaan osaltaan valtioiden ja pankkien välisten sidosten löyhentämiseen ja edistetään riskien jakamista rahaliitossa;
- C. katsoo, että pankkiunionilla on keskeinen asema investointien rahoittamisessa ja siten kasvun ja työpaikkojen luomisen edistämisessä kaikkialla unionissa;
- D. toteaa, että pankkiunionia olisi täydennettävä yhteisellä valvontamekanismilla (SSM), yhteisellä kriisinratkaisumekanismilla (SRM) ja talletusten korkeatasoisella ja yhdenmukaisella suojelulla ja että sen tukena olisi oltava tehokas unionin tason finanssipoliittinen varautumiskeino;
- E. toteaa, että yhteinen valvontamekanismi on pankkiunionin ensimmäinen pilari ja sen tarkoituksena on varmistaa toimintaan osallistuvien jäsenvaltioiden pankkien yhdenmukainen valvonta, luoda tasapuoliset toimintaedellytykset pankkimarkkinoille ja vaikuttaa osaltaan luottolaitosten turvallisuuteen ja vakauteen sekä rahoitusjärjestelmän vakauteen, minkä lisäksi olisi kunnioitettava pankkien ja niiden liiketoimintamallien monimuotoisuutta;

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0238.

Torstai 10. maaliskuuta 2016

- F. katsoo, että Euroopan keskuspankki (EKP) ei ole valvontatehtävässään ottanut tähän mennessä riittävästi huomioon suhteellisuusperiaatetta;
- G. toteaa, että yhteinen kriisinratkaisumekanismi on pankkiunionin toinen pilari ja sen tarkoituksena on varmistaa sääntöjen ja menettelyjen yhdenmukaisuus ja yhteinen päätöksentekoprosessi kriisipankkien tilanteen ratkaisemiseksi siten, että Euroopan muulle rahoitusjärjestelmälle, reaali taloudelle, tavallisille kansalaisille ja julkistaloudelle aiheutuu mahdollisimman vähän vahinkoa;
- H. toteaa, että pankkiunionin kolmas pilari koostuu tällä haavaa kansallisten talletussuojajärjestelmien lähentämisestä ja eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevasta ehdotuksesta, jolla pyritään varmistamaan talletusten yhdenmukainen suoja ja jonka komissio on esittänyt vasta hiljattain ja josta lainsäädäntövallan käyttäjät päättävät tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä;
- I. toteaa, että yhteistä valvontamekanismia ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevista asetuksista seuraa, että näiden asetusten mukaisesti luotavien elinten, etenkin EKP:n valvontaelimen ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, on tehtävänsä hoitaessaan noudatettava avoimuutta ja vastuuvellollisuutta koskevia periaatteita; katsoo, että kyseisten elinten olisi näytettävä asiassa esimerkkiä ja osoitettava teknistä pätevyyttä ja nuhteettomuutta;

Yhteinen valvontamekanismi (SSM)

1. pitää myönteisenä yhteisen valvontamekanismin perustamista, sillä se on ollut alusta alkaen menestyksenkäs sekä operatiiviselta että valvonnan laatua koskevalta kannalta; pitää mekanismin perustamista merkittävänä saavutuksena, kun otetaan huomioon hankkeen monitahoisuus ja erittäin tiukka aikataulu;
2. kannustaa varmistamaan, että pankkiunionin toimintaan osallistumattomat jäsenvaltiot ovat laajasti edustettuina pankkiunionissa siten, että niiden toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat tulevaisuudessa mukana ja osallistuvat toimintaan vakiintuneiden sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, sekä siten, että lisätään yhteistyötä kolmansien maiden kanssa unionin ulkopuolella; vahvistaa uudelleen, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön tiivistäminen unionissa ja kansainvälisesti on keskeisen tärkeää, jotta varmistetaan järjestelmän kannalta merkittävien pankkien tehokas sääntely ja valvonta;
3. pitää erityisesti operatiivisen rakenteen kannalta myönteisenä
 - a) palvelukseenottomenettelyä, joka johti eri pätevyyksien, kulttuurien ja sukupuolten onnistuneeseen yhdistelmään, joka korostaa yhteisen valvontamekanismin ylikansallista luonnetta, sekä perinpohjaista koulutustoimintaa toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ja EKP:n henkilöstölle; korostaa kuitenkin, että EKP:n sopimuksetekokäytänteissä on parantamisen varaa, etenkin kun on kyse lyhytaikaisten sopimusten määrästä, henkilöstön työtunteja koskevista tarkastuksista, palvelukseenottomenettelyn avoimuudesta sekä halukkuudesta neuvotella ammattiliittojen kanssa; panee merkille EKP:n ilmoituksen pääpalveluntarjoajan (CSO) nimittämisestä hoitamaan kaikkia hallinnollisia palveluja, tietotekniikkapalveluja ja henkilöstöresursseja;
 - b) parhaiden kansallisten käytäntöjen pohjalta laadittua valvontakäsikirjaa, jossa määritellään yhteiset prosessit, menetelmät ja menettelyt euroalueen laajuisen valvontaprosessin toteuttamiseksi;
 - c) tietotekniikkainfrastruktuurin ja sitä tukevien analysointivälineiden rakentamista; painottaa sellaisten vakaiden ja asianmukaisesti toimivien tietotekniikkajärjestelmien merkitystä, jotka vastaavat yhteisen valvontamekanismin valvontatehtävien tarpeita; kannustaa yhteisen valvontamekanismin ja kansallisten valvontaviranomaisten välistä koordinoitua, jotta täytetään tietoa koskevat tarpeet yhtenäisen sovelluksen avulla;
 - d) yhteisten valvontaryhmien (JST) perustamista ja niiden käymää vuoropuhelua valvonnan kohteena olevien luottolaitosten kanssa;
 - e) prosesseja, joiden tarkoituksena on hyödyntää yhteisiä menettelyjä (luvan myöntäminen määräösuuksille, lupamenettelyt, toimilupajärjestelyt, soveltuvuusarvioinnit);
4. toteaa, että merkittävä osuus työstä kuluu rutiininomaisesti yhteistä valvontamekanismia koskevan asetuksen edellyttämiin hallintomenettelyihin, jotka eivät aina välttämättä ole oikeasuhteisia; on valmis harkitsemaan ehdotuksia, joilla pyritään vähentämään kaikkien tasojen rakenteisiin kohdistuvaa toiminallista rasitetta ja parantamaan yhteisen valvontamekanismin tehokkuutta hyödyntämällä hallinnollisten menettelyjen virtaviivaistamisesta koituvaa potentiaalia tai delegoimalla tiettyjä selkeästi rajattuja ja säänneltyjä hallinnollisia kysymyksiä koskevia päätöksiä;

Torstai 10. maaliskuuta 2016

5. panee tyytyväisenä merkille, että EKP:n eettisiä sääntöjä on tarkistettu, ja korostaa, että tarvitaan eturistiriitoja koskevia vaikuttavia sääntöjä ja turvatakeita, joilla estetään rahoitusalan epäasianmukainen vaikutus henkilöstöön ja hallintoelimiin jäseniin;
6. katsoo, että vaikka yhteisillä valvontaryhmillä alle vuoden aikana saavutettu tehokkuus on ollut merkillepantavaa, parantamisen varaa on aina, ja toteaa, että esimerkiksi kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voitaisiin ottaa tehokkaammin mukaan päätöksentekoon;
7. panee merkille valvonnan kohteena olevien toimijoiden esittämät huomautukset siitä, että valvontatoimet olisi suunniteltava hyvissä ajoin, jotta voitaisiin parantaa valvonnan laatua ja välttää tahaton vaikuttaminen pankkien liiketoimintaan; katsoo, että tässä suhteessa on vielä paljon parantamisen varaa;
8. korostaa, että erityisesti on vältettävä luottolaitosten ja etenkin pienempien pankkien kaksinkertaista ilmoitusvelvollisuutta ja päällekkäisiä raportointikanavia ja yleisemminkin tarpeettomia hallinnollisia rasitteita sekä huolehdittava suhteellisuusperiaatteen säilyttämisestä; kehottaa tehostamaan tiedonkeruuta, jossa olisi noudatettava niin sanottua yhden kerran periaatetta ja jota olisi tarkasteltava sen hyödyllisyyden, sovellettavuuden ja oikeasuhteisuuden kannalta;
9. kehottaa EKP:tä varmistamaan, että luottoriskejä koskevaa kattavaa tietokantaa (analyttinen luottoaineisto, AnaCredit) luotaessa kiinnitetään erityistä huomiota oikeasuhteisuuden periaatteeseen ja tarpeeseen välttää etenkin pienemmille laitoksille suhteettoman suurien hallinnollisten kustannuksien; edellyttää tässä yhteydessä, että raportointia koskevat kynnyksarvot pidetään asianmukaisella tasolla;
10. pitää erityisen tärkeänä tiivistä yhteistyötä EKP:n suorasta ja epäsuorasta mikrotason vakauden valvonnasta vastaavien pääosastojen sekä horisontaalisesta valvonnasta ja asiantuntijapalveluista vastaavan pääosaston välillä ja korostaa, että jälkimmäisellä on tärkeä rooli, kun halutaan parantaa valvonnan kohteena olevien toimijoiden ymmärrystä konkreettisten mikrotason vakauden valvontatoimien taustalla olevan yhteisen lähestymistavan suhteen; painottaa yhteistä valvontamekanismia hoitavan henkilöstön ja kaiken sellaisen henkilöstön täysimääräistä organisatorista eriyttämistä, joka tarjoaa palveluja riippumattoman rahapolitiikan edellyttämissä tarkoituksissa;
11. edellyttää, että EKP:n valvomia laitoksia koskevaa kattavaa arviointia tarkastellaan järjestelmällisesti uudelleen ja että sovellettavia menetelmiä parannetaan asianmukaisesti saatujen kokemusten perusteella kaikissa tapauksissa, joissa laitoksen on arvioinnissa todettu olevan vakavaraisen ja joissa se on sittemmin joutunut hankaluuksiin, sekä tapauksissa, joissa laitoksen on katsottu olevan pääomavajeessa ja kyseinen näkemys on perustunut hyvin epärealistiseksi osoittautuneeseen stressitestiskenaarioon; korostaa, että nykyiset stressitestimenetelmät ovat rajallisia, koska niissä arvioidaan kolmatta maata koskevaa altistusta pankkien oman sisäisen arvioinnin perusteella;
12. suhtautuu myönteisesti siihen, että EKP pyrkii parantamaan makrotalouden stressitestauskehystä, jotta integroidaan realistisempia dynaamisia ominaisuuksia stressitestauksen mallikehykseen, lisätään asianmukainen maksuvalmiuden stressitestiä koskeva osatekijä ja integroidaan leviämisaikutukset pankkijärjestelmään samoin kuin reaalityökalouden ja varjopankkialan välinen kaksisuuntainen vuorovaikutus laajempaan kehykseen;
13. katsoo, että kattava arviointi ennen yhteisen valvontamekanismin käynnistämistä olisi merkittävä askel kohti kriisivuosiensa aikana menetetyin luottamuksen palauttamista ja euroalueen pankkijärjestelmän joustavuuden parantamista pääomittamisen ja avoimuuden lisäämisen kautta; katsoo, että valvonta-arviopäätökset ja pankkien taseiden rakenteen tulevat kattavat arvioinnit ovat välttämätön työkalu pyrittäessä selvittämään, minkä pankkien olisi lisättävä pääomitustaan ja vähennettävä velkaantumistaan;
14. korostaa, että talous on elpymässä, mutta elpyminen on edelleen heikkoa ja vaatimatonta etenkin siksi, että rakenneuudistukset, lähentyminen ja investoinnit ovat olleet tasoltaan riittämättömiä ja riippuvaisuus ulkoisista tekijöistä on ollut liiallista, ja että vallitseva inflaatio on edelleen tavoitteen alapuolella; toteaa tätä taustaa vasten, että vaikka viime aikoina on toteutettu konkreettisia parannuksia, luottodynamiikka on vielä vaimeaa monilla alueilla ja suuret määrät järjestämättömiä lainoja painavat vielä monien eurooppalaisten pankkien taseita, mikä rajoittaa niiden kykyä talouden rahoittamiseen;

Torstai 10. maaliskuuta 2016

15. muistuttaa, että on olennaisen tärkeää pystyä poistamaan tai myymään edelleen järjestämättömiä lainoja, koska siten vapautetaan pääomaa etenkin pk-yritysten uusien lainojen rahoittamiseksi; painottaa tarvetta tarkastella järjestämättömiä lainoja EU:ssa, erityisesti siten, että helpotetaan omaisuudenhoitoyhtiöiden perustamista maissa, joissa tämä katsotaan tarpeelliseksi, kuten Espanjan ja Irlannin kohdalla tehtiin;

16. painottaa, että tehokas koordinointi mikro- ja makrotasojen vakauden valvonnan välillä on ratkaisevan tärkeää ja että yhteinen valvontamekanismi on täysimittainen osa EU:n makrotason vakauden valvonnan kehystä, minkä vuoksi sille on siirretty asiaankuuluvia makrotason vakauden valvontaan liittyviä vastuita yhdessä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja EKP:n hallintoneuvoston kanssa; toteaa, että Euroopan järjestelmäriskikomitean roolia on tehostettava, jotta kansallisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa ja yhteistä valvontamekanismia koskevaa toimivaltaa voidaan laajentaa koko unionissa sovellettavalla monialaista makrotason vakautta valvovalla viranomaisella, jotta voidaan varmistaa, että makrotason riskeihin reagoidaan Euroopan yleisen edun mukaisesti; katsoo, että makrovakauseräpolitiikassa on korostettava suuremmissa määrin suurten vaihtelujen estämistä rahoituskierron yhteydessä; muistuttaa, että Euroopan järjestelmäriskikomitean olisi tarkasteltava rahoitusmarkkinoiden keskinäistä sidonnaisuutta ja kaikkia muita järjestelmäriskejä, jotka vaikuttavat rahoitusmarkkinoiden vakauteen;

17. on samaa mieltä EKP:n johdon näkemyksistä, joiden mukaan makrovakauseräpolitiikassa on painotettava voimakkaammin suurten vaihtelujen estämistä rahoituskierron yhteydessä sen sijaan, että pelkästään parannetaan häiriönsietokykyä kriisitilanteissa; suhtautuu myönteisesti EKP:n tekemään tutkimukseen rahoitusvakauden määritelmästä ja kehottaa painokkaasti kehittämään järjestelmäriski-indeksin kaltaisia välineitä, joita tarkasteltiin marraskuussa 2015 julkistetussa rahoitusjärjestelmän vakautta koskevassa selonteossa ja joilla seurattiin järjestelmäriskiä osana sen hallintaa koskevaa tehokasta välineistöä;

18. toteaa, että pankkijärjestelmän rakenneuudistusta, jolla pyrittiin vähentämään järjestelmäriskiä ja torjumaan sellaisiin laitoksiin liittyviä ongelmia, jotka olivat liian suuria kaatumaan, ei ole vielä pantu täytäntöön; edellyttää lainsäädäntösopimuksen tekemistä ripeästi;

19. toteaa, että vakuutusala on enenevässä määrin mukana rahoituspalveluissa, ja korostaa tasapuolisten toimintaedellytysten merkitystä, jotta vältetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö ja huolehditaan asianmukaisesta kuluttajansuojasta;

20. katsoo, että maailmanlaajuinen siirtymä kohti suurempaa ja laadukkaampaa pankkipääomaa ja vähemmän velkaantuneita pankkeja on ennakko vaatimus vakaalle pankkijärjestelmälle, joka kykenee tukemaan taloutta ja välttämään kriisin aikana tehtyjen jättimäisten pelastusoperaatioiden toistumisen; painottaa kuitenkin, että sääntelyä, valvontaa ja rahoitusalaan koskevien muiden politiikkatoimien kehittäminen maailmanlaajuisesti (esimerkiksi finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä FSB, Baselin pankkivalvontakomitea BCBS) ei saa kohdistua pelkästään eräissä osassa maailmaa sovellettavaan rahoitusmalliin;

21. toteaa, että pääomavaatimusten nostaminen tietyn kynnyksen yli saattaa lyhyellä aikavälillä tuottaa odottamattomia seurauksia ja rasittaa pankkien luotonantokapasiteettia, ja katsoo, että tämä riski olisi siksi syytä ottaa huomioon pääoman tasoa määritettäessä; korostaa, että pääomavaatimusten ja luottotarjonnan keskinäinen riippuvuus ei ole suoraviivainen kysymys;

22. kehottaa komissiota arvioimaan yhdessä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa kattavasti nykyiseen ja tulevaan lainsäädäntöön sisällytettäviä pääomavaatimuksia ja erityisesti analysoimaan sitä, miten ne vaikuttavat pk-yritysten ja koko reaali talouden rahoitusehtoihin, samalla kun otetaan huomioon lyhyt- ja pitkäaikaisten pääomavaatimusten tasapainottaminen ja tarve huolehtia rahoitusvakaudesta;

23. muistuttaa pk-yritysten tukikertoimen kaltaisten välineiden tärkeydestä; ehdottaa, että pk-yritysten rahoituksen saatavuuden parantamista koskevat aloitteet ulotetaan koskemaan myös uusyrittäjiä, mikroyrityksiä sekä markkina-arvoltaan keski suurta yrityksiä;

Torstai 10. maaliskuuta 2016

24. pitää valvonta- ja sääntelykehyksen vakaannuttamista tärkeänä osatekijänä sijoittajien luottamuksen palauttamisessa, sääntely- ja valvontatoimia koskevan epävarmuuden välttämiseksi sekä kasvun ja rahoitusvakauden tukemisessa; kehottaa vähentämään olemassa olevan sääntelyn monimutkaisuutta lyhyellä aikavälillä ja laatimaan keskipitkällä aikavälillä yhdenmukaisen EU:n sääntökirjan, joka koskee rahoitusalan sääntelyä ja kuluttajien oikeuksia ja jolla korvataan nykyinen monimutkainen ja raskas lokeroajatteluun perustuva sääntely;

25. pitää myönteisenä yhteisen metodologian kehittämistä vakavaraisuuden arviointiprosessin vuoden 2015 kierrokselle; panee merkille, että osittain yhteisen valvontamekanismin pikaisen käynnistämisen seurauksena monet tämän metodologian osista viimeisteltiin jo vakavaraisuuden arviointiprosessin ollessa käynnissä, ja katsoo, että tulosten vakauden sekä pankkien riskiprofiilien ja pääomatasojen yhdenmukaisuuden parantamiseksi yhteistä riskiarviointia koskevien valvontanormien hyväksyntään johtava menettely saattaisi hyötyä pidemmälle viedystä kehittelystä; pitää myönteisenä yhteisen valvontamekanismin halukkuutta toteuttaa toimia, jotka liittyvät pankkien hallintoon ja erityisesti riskinhallintaan, riskinottohaluun ja kyberriskiiin;

26. katsoo, että jakokelpoisen enimmäismäärän laskeminen kullekin pankille vakavaraisuusdirektiivin 141 artiklan 6 kohdan mukaisesti on merkittävä väline pääoman palauttamiseksi ja vaihtoehto taseiden kutistamiselle; toteaa, että lainsäädäntö on epäselvä toisen pilarin ja pääomapuskureiden sekä toisaalta jakokelpoisen enimmäismäärän ja muiden seuraamusten välisen hierarkian suhteen; painottaa silti, että tämä ei estä yhteistä kriisinratkaisumekanismissa käyttämästä joustovaraa, jotta vältettäisiin liian jäykkiä ratkaisuja, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti AT1-velkakirjojen markkinoihin ja tasapuolisiin toimintaedellytyksiin muiden lainkäyttöalueiden kanssa; kehottaa täsmentämään oikeudellisesti jakokelpoista enimmäismäärää koskevaa mekanismia ja "pankkikohtaisen riskin" torjuntaan tarkoitettua toisen pilarin toimintaa, jotta voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset EU:ssa ja selventää mekanismin tarkoitusta; katsoo, että näiden säännösten tarkistamisen yhteydessä olisi pyrittävä sisällyttämään ne asetukseen;

27. korostaa, että jäsenvaltioiden kansalliset vaihtoehdot ja harkintavalta estävät yhtenäisen kriisinratkaisumekanismin kehittämisen euroalueella sovellettavaksi yhtenäiseksi ja johdonmukaiseksi valvontaa koskevaksi lähestymistavaksi, ja katsoo, että erilaisten käytäntöjen ja normien yhdenmukaistaminen olisi sovitettava yhteen pankkiunionin kahden pilarin loppuun saattamisen kanssa; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti EKP:n julkaisemaan asetusehdotukseen, jolla pyritään sulkemaan noin 35 jäsenvaltioiden vaihtoehtoista ja harkinnanvaraista toimintatapaa EU:n pankkialaa koskevassa sääntelykehyksessä, sekä luonnokseen oppaasta, jolla autetaan yhteisiä valvontaryhmiä tekemään päätöksiä johdonmukaisemmin aloilla, joilla sovelletaan muita vaihtoehtoisia ja harkinnanvaraisia toimintatapoja; katsoo, että tällainen yhteinen täytäntöönpano edellyttää asteittaista lähestymistapaa ja sillä olisi pyrittävä käsittelemään kaikki olemassa olevat esteet ja hajautukset; on valmis lainsäädäntötason yhteistyöhön sääntelyä ja valvontaa koskevan yhdenmukaistamisen parantamiseksi; korostaa, että kansallisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa on tarkasteltava uudelleen, jotta voidaan taata yhtäläiset lähtökohdat koko pankkiunionissa, mukaan lukien sellaisten finanssiryhmittymien ja muiden kuin finanssiryhmittymien välillä, joihin kuuluu vakuutustoimintaa;

28. muistuttaa, että sellaisten omiin varoihin realisoitumattomien voittojen ja tappioiden, jotka liittyvät saamiin valtiolta ja jotka on luokiteltu AFS-ryhmään kuuluviksi, käyvän arvon määrittäminen paitsi lujittaa pankkien ja valtioiden välistä yhteyttä saattaa myös johtaa omien varojen epävakauteen; kehottaa EKP:tä pidättymään tällaisen toimenpiteen soveltamisesta siihen saakka, kunnes IFRS 9 -järjestelmää aletaan soveltaa;

29. painottaa, että lainsäätäjät hyväksyivät ennen yhteisen valvontamekanismin käyttöönottoa 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta (mihin viitataan yhteisesti vakavaraisuuspaketina); kannustaa komissiota antamaan ehdotuksen vakavaraisuuspaketin teknisestä mukauttamisesta, jotta sitä voidaan sovittaa yhteen pankkiunionia koskevan kehyksen kanssa; kehottaa painokkaasti komissiota käyttämään direktiivien sijaan säädöksiä, joita on sovellettava lainsäädäntövälineenä suoraan ja kaikkiin nähdessä kaikkialla EU:ssa, jotta varmistetaan yhdenmukainen täytäntöönpano koko EU:ssa ja pankkiunionissa;

Torstai 10. maaliskuuta 2016

30. pitää tärkeänä työtä, jota on tehty riskipääomien laskennan yhdenmukaistamiseksi, mikä on tärkeää vertailtavuuden kannalta; pitää tärkeänä myös pankkien pääomavaatimusten laskennan sisäisten mallien arviointia; katsoo, että tällä alalla saavutettu edistys kaikkien vastuualueiden suhteen on ratkaisevan tärkeää euroalueen pankkivalvonnan tehokkuuden ja uskottavuuden säilyttämiseksi, jotta edistetään parhaita käytäntöjä markkinoita ja luottoriskiä koskevilla malleilla;

31. panee tyytyväisenä merkille, että yhteinen valvontamekanismi hyväksyi viisi korkean tason painopistettä vuonna 2016 suoritettavan valvonnan ohjenuoraksi; korostaa, että yhteisessä valvontamekanismissa olisi tarkasteltava luottoriskien ohella kaikkia pankkiriskien muotoja, mukaan luettuina muut kuin taloudelliset riskit; korostaa, että tarvitaan lisätoimia lujittamaan pankkien rahoitusvastuiden valvontaa etenkin tason 3 varojen ja johdannaisten suhteen; korostaa tarvetta vähentää säänneltyä pankkisektorin ja varjopankkisektorin välisiä yhteyksiä ennen kaikkea vähentämällä niiden luottoriskiä liittyviä vastuita;

32. kehottaa kiinnittämään enemmän asianmukaista huomiota varsinkin globaalin järjestyksen kannalta tärkeiden pankkien haavoittuvuuden lisääntymiseen etenkin taseen ulkopuolisten erien suhteen; korostaa tältä osin tarvetta seurata valppaana varjopankkialan kehitystä;

33. panee merkille Baselin pankkivalvontakomitean ja Euroopan järjestelmäriskikomitean tekemän työn, joka koskee pankkien ja muiden rahoitusta välittävien tahojen valtiovarain; kehottaa unionin toimielimiä arvioimaan huolellisesti ja perinpohjaisesti nykyiseen sääntelykehikseen keskipitkällä aikavälillä mahdollisesti tehtäviä muutoksia vähentämättä jäsenvaltioiden saatavilla olevaa rahoitusta, luomatta tahatonta markkinoiden tai kilpailun vääristymistä tai vaikuttamatta rahoitusvakauteen; katsoo, että tämä kaikki on toteutettava globaalilla tasolla yhteensovitettujen toimien avulla; korostaa, että jos riskejä aiotaan vähentää kattavasti, olisi toteutettava rinnakkaisia toimenpiteitä, joilla muun muassa vähennetään tasoon 2 ja 3 kuuluviin eriin liittyviä riskejä ja varmistetaan luottoriskien arvioimista koskevien sisäisten luottoluokitusmallien lähentäminen;

34. korostaa, että yhteinen valvontamekanismi ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi ovat edistysaskeleita kohti pankkipalvelujen sisämarkkinoita ja tekevät rajat ylittävästä yhdistymisestä houkuttelevampaa; katsoo, että määräsuusdirektiivissä käyttöön otettava rahoitusvakauden ja purkamismahdollisuuksien arviointi on välttämätön, jotta jatkossa vältetään ongelmat, jotka liittyvät fuusioiden ja ostojen määrän kasvaessa syntyviin laitoksiin, jotka ovat liian suuria kaatumaan;

35. painottaa yhteisen valvontamekanismin tärkeää roolia Kreikan kriisin aikana maan pankkialan tilanteen seurannassa, merkittäviä kreikkalaisia instituutioita koskevan kattavan arvioinnin tekemisessä ja uudelleenpääomittamistarpeiden määrittelyssä; toteaa, että Kreikan pankkien uudelleenpääomittamistarpeet ovat yhteisen valvontamekanismin perusknaarion mukaan 4,4 miljardia euroa ja riskaabeleimman skenaarion mukaan 14,4 miljardia euroa, kun taas ohjelman mukainen puskuri on suuruudeltaan 25 miljardia euroa; pyytää täsmentämään finanssialan konsulttiyritysten roolia, koska niitä on palkattu usein järjestämättä julkista tarjouskilpailua ja niillä oli erittäin keskeinen rooli kaikissa euroalueen pelastusoperaatioissa, kun ne antoivat asiantuntijaneuvoja kansainvälisten luotonantajien troikalle; vaatii lisäämään palkkaamisprosessin avoimuutta ja vastuullisuutta, jotta vältetään mahdolliset eturistiriidat, joita syntyy yritysten yhteyksistä investointirahastoihin ja muihin rahoituspalvelujen tarjoajiin; pyytää EKP:tä määrittämään tukiohjelmiin liittyvän roolinsa uudelleen "hiljaisen tarkkailijan" rooliksi; korostaa, että hätärahoituksena annettava maksuvalmiusapu on keskeinen väline, jolla turvataan finanssijärjestelmän vakaus estämällä likviditeettikriisien muuttuminen maksuvalmiuskriiseiksi; toteaa, että vastuuta tämän avun antamisesta ei ole vielä täysin siirretty euroalueen tasolle; pitää myönteisinä EKP:n pääjohtajan Draghin talous- ja raha-asioiden valiokunnalle esittämiä huomautuksia siitä, että hätärahoituksena annettava maksuvalmiusapua koskevaa järjestelmää on tarkasteltava huolellisesti uudelleen pankkivalvonnan eurooppalaistumisen näkökulmasta;

36. katsoo, että vaikka EKP:n valvontastrategiassa vältetään kansallisten linjojen mukaisia erotteluja, sen olisi kuitenkin heijastettava EU:n eri puolilla noudatettavien pankkitoiminnan mallien, mukaan luettuina autenttisen ja terveiden keskinäisten säästöpankkien ja osuustoimintaa harjoittavien pankkien soveltamat mallit, moniarvoisuutta ja -muotoisuutta ja turvattava se sekä noudatettava suhteellisuusperiaatetta;

Torstai 10. maaliskuuta 2016

37. pitää esimerkiksi vakavaraisuuden arviointiprosessin tuloksena asetettaviin pääomatavoitteisiin, valvontakäytäntöihin ja muihin vaatimuksiin liittyvää avoimuutta markkinatoimijoiden ja yleisön suuntaan välttämättömänä valvonnan kohteena olevien toimijoiden tasapuolisten toimintaedellytysten ja pankkimarkkinoiden oikeudenmukaisen kilpailun kannalta ja sen välttämiseksi, että sääntelyyn liittyvä epävarmuus vaikuttaa kielteisesti pankkien liiketoimintastrategiaan; tähdentää, että sekä valvojien että valvottavien avoimuus on myös ennakkoehto vastuuvollisuudelle, sillä sen avulla parlamentti ja suuri yleisö voivat saada tietoa keskeisistä toimintaan liittyvistä kysymyksistä ja arvioida sääntöjen ja valvontakäytäntöjen noudattamista; kehottaa lisäämään avoimuutta toista pilaria koskevista päätöksistä ja perusteluista;

38. korostaa, että tässä suhteessa voisi olla hyödyllistä, jos vakavaraisuuden arviointiprosessia koskevista yleisimmistä kysymyksistä julkaistaisiin luettelo;

39. pitää myönteisenä EKP:n tehokasta ja avointa tapaa täyttää vastuuvollisuutensa parlamenttia kohtaan ja kehottaa EKP:tä jatkamaan täysin samalla linjalla tässä suhteessa ja auttamaan parlamenttia kehittämään edelleen valmiuksiaan arvioida yhteistä valvontamekanismia koskevaa politiikkaa ja toimenpiteitä; suhtautuu myönteisesti EKP:n pääjohtajan halukkuuteen jatkaa Euroopan parlamentin kanssa yhteistyötä, joka liittyy EKP:n rooliin pankkitoimintaan liittyvissä asioissa etenkin kansainvälisiä standardeja laativissa elimissä, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä;

40. muistuttaa, että julkinen tilintarkastus on kiinteä osa mekanismeja, joilla varmistetaan toimielinten vastuuvollisuus kansalaisia kohtaan; panee sen vuoksi hieman huolestuneena merkille Euroopan unionin ylimpien tilintarkastuselinten pääjohtajien yhteyskomitean ja Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kesäkuussa 2015 julkaiseman lausunnon, jossa varoitetaan tulevista tarkastuksiin liittyvistä puutteista, jotka johtuvat valvontatehtävien siirtämisestä kansallisilta viranomaisilta yhteiselle valvontamekanismille tilanteessa, jossa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen valvojana toimivaan EKP:hen kohdistuvat tarkastusvaltuudet eivät ole yhtä kattavat kuin kansallisten tilintarkastuslaitosten kansallisiin valvontaelimiin kohdistuvat tarkastusvaltuudet; suosittelee näin ollen, että harkitaan Euroopan tilintarkastustuomioistuimen tarkastusvaltuuksien vahvistamista;

41. pitää tärkeänä yhteistyötä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston, Euroopan pankkiviranomaisen ja muiden Euroopan finanssivalvojien järjestelmään kuuluvien viranomaisten kanssa, mutta kunnioittaa silti täysin roolien ja toimivaltuuksien jakoa sekä sääntelyn ja valvonnan erottamista EU:n julkisen vallankäytön valvontaa koskevan rakenteen noudattamiseksi; korostaa erityisesti, että Euroopan pankkiviranomaisen yksiselitteisenä tehtävänä on suojella kuluttajia, minkä vuoksi sen on valvottava pankkipalvelujen kuluttajansuojaa koskevan sääntelykehityksen noudattamista, parannettava sitä ja täydennettävä siten yhteisen valvontamekanismin vakavaraisuusvalvontaa kaikkialla unionissa;

42. on tyytyväinen yhteisen valvontamekanismin uskottavuuteen kansainvälisissä elimissä; pitää ehdottoman tärkeänä sitä, että yhteinen valvontamekanismi osallistuu asianmukaisella tavalla maailmanlaajuisten sääntelystandardien ja etenkin finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmässä ja Baselin pankkivalvontakomiteassa neuvoteltavien suuntaviivojen suunnitteluun;

Yhteinen kriisinratkaisumekanismi

43. pitää myönteisenä yhteisen kriisinratkaisuneuvoston perustamista sekä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toiminnan aloittamista jäsenvaltioissa;

44. korostaa, että yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tehokkaalla yhteistyöllä on suuri merkitys yhteisen kriisinratkaisumekanismiin sujuvan toiminnan kannalta; katsoo, että sisäiset kriisinratkaisuryhmät, jotka vastaavat yhteisen valvontamekanismin puitteissa toimivia yhteisiä valvontaryhmiä, muodostavat hyvän perustan yhteisen kriisinratkaisumekanismiin piirissä tapahtuvalle yhteistyölle;

45. kannustaa saattamaan valmiiksi yhteisymmärryspöytäkirjan keskinäisestä yhteistyöstä ja tietojen jakamisesta kriisinratkaisuneuvoston ja valvojana toimivan yhteisen valvontamekanismin välillä, jotta tehokkuutta voidaan lisätä ja välttää pankkien päällekkäistä ilmoitusvelvollisuutta samalla, kun yhteiselle kriisinratkaisuneuvostolle annetaan pääsy institutionaalisen tehtävänsä kannalta tarvittaviin tietoihin; korostaa yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja toimivaltaisten kansallisten viranomaisten sujuvan yhteistyön merkitystä;

46. painottaa, että suoraan yhteisen valvontamekanismin valvonnassa olevat pankit ja suoraan yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (mukaan luettuna muut rajojen yli toimivat ryhmät) vastuulla olevat pankit eroavat toisistaan, ja toteaa, että tämä saattaa vaikuttaa kriisinratkaisuneuvoston pääsyyn tietoihin;

Torstai 10. maaliskuuta 2016

47. kehottaa tiettyihin järjestelyihin komission ja yhteisen kriisinratkaisuneuvoston välillä, jotta voidaan määritellä tehokkaat päätöksentekomenetelmät kriisinratkaisutapauksissa;
48. kannustaa saattamaan valmiiksi yhteistyösopimukset yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja pankkiunioniin osallistumattomien jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välillä, jotta keskinäinen yhteistyö ja tietojenvaihto tehostuisivat;
49. pitää myönteisenä, että yhteinen kriisinratkaisuneuvosto on laatinut Euroopan pankkiviranomaisen asiaa koskevien normien perusteella kriisinratkaisutoimia koskevat ohjeet, joilla pyritään edistämään johdonmukaista, tehokasta ja oikeasuhteista lähestymistapaa kriisinratkaisutehtäviin yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa;
50. kehottaa toimimaan ripeästi kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisessa sekä yhteisen kriisinratkaisumekanismin piiriin kuuluviin laitoksiin sovellettavien, omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vähimmäisvaatimusten määrittelyssä, jotta voitaisiin varmistaa kaatuvien pankkien kriisinratkaisu hyvässä järjestyksessä niin, että reaalityöelölle ja julkiselle taloudelle aiheutuvat haitat ovat mahdollisimman vähäiset; kehottaa komissiota hyväksymään ripeästi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevia vähimmäisvaatimuksia koskevan teknisen sääntelystandardin siten, että standardina oleva vähimmäisvaatimus on vähintään 8 prosenttia kaikille yhteisen kriisinratkaisuneuvoston liittyville pankeille, kuten pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä (15. toukokuuta 2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU)⁽¹⁾ edellytetään, ja siten, että pk-yritysten suojaamattomia talletuksia koskevien tappioiden mahdollisuudet minimoidaan; ottaa huomioon kokonaistappionsietokykyä koskevan käynnissä olevan työn ja kehottaa komissiota varmistamaan, että se on johdonmukainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten kanssa;
51. kehottaa komissiota arvioimaan asetuksesta (EU) N:o 806/2014 saatujen kokemusten perusteella, onko yhteisellä kriisinratkaisuneuvostolla ja kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla riittävästi varhaisen vaiheen toimivaltaa ja riittäviä välineitä pankkien vuotamisen estämiseen;
52. korostaa, että yhteisestä kriisinratkaisumekanismita annetun asetuksen mukaan kriisinratkaisuneuvoston olisi asianmukaisella tavalla huolehdittava ensisijaisesti järjestelmän kannalta merkittävien laitosten kriisinratkaisusuunnitelmien vahvistamisesta sekä purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimet kaikkiin kyseisten laitosten purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteisiin puuttumiseksi tai niiden poistamiseksi; painottaa lisäksi, että kriisinratkaisuneuvostolla olisi oltava valtuudet vaatia laitosten tai konsernien rakenteen tai organisaation muuttamista sekä tarvittavien ja oikeasuhteisten toimenpiteiden toteuttamista, jotta voitaisiin vähentää tai poistaa kriisinratkaisuvälineiden käytön olennaisia esteitä ja varmistaa kyseisten yhtiöiden purkamis- tai uudelleenjärjestämismahdollisuus;
53. panee merkille ne kriisinratkaisuneuvoston jäsenet, jotka ovat samaan aikaan jäseninä toimeenpaneovassa ja päätöksiä tekevässä elimessä sekä johtavissa tehtävissä ja siten vastuussa puheenjohtajalle, ja katsoo, että tämän rakenteen arviointi olisi suoritettava ennen nykyisen toimikauden loppua;
54. kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä saattaneet elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviä täytäntöön, tekemään niin viipymättä ja korostaa kyseisen direktiivin säännösten täysipainoisen täytäntöönpanon ja voimaan saattamisen merkitystä;
55. suhtautuu myönteisesti siihen, että jäsenvaltiot ovat ratifioineet hallitusten välisen sopimuksen vakaussmaksujen siirtämisestä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja niiden yhdistämisestä ja että näin yhteinen kriisinratkaisumekanismi on täysin toimintavalmis myös alaskirjauksen instrumentin käytön osalta suunnitellun aikataulun mukaisesti 1. tammikuuta 2016 alkaen; suhtautuu myönteisesti laskenta- ja keruunentelyjen luomiseen kriisinratkaisuneuvoston kautta kriisinratkaisurahastoon etukäteen suoritettavia vakaussmaksuja varten; pitää valitettavana, että kriisinratkaisurahasto päätettiin perustaa hallitusten välisellä sopimuksella eikä unionin lainsäädännöllä; kehottaa komissiota toteuttamaan ripeästi toimenpiteet, jotta hallitustenvälinen sopimus voidaan sisällyttää EU:n lainsäädäntöön unionin viiden toimielinten johtajan edellyttämällä tavalla;
56. pyytää komissiota esittämään ehdotuksia sellaisten oikeudellisten vaateiden riskin vähentämiseksi, jotka liittyvät periaatteeseen, että velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan;
57. kehottaa jäsenvaltioita keräämään pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin liittyvät vakaussmaksut kansallisella tasolla täysimääräisinä, tehokkaasti ja ajoissa, jotta ne voidaan siirtää kriisinratkaisurahastoon hallitustenvälisen sopimuksen mukaisesti;

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

Torstai 10. maaliskuuta 2016

58. kehottaa komissiota suorittamaan erittäin huolellisesti delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 johdanto-osan 27 kappaleessa säädetyn kriisinratkaisurahastoon maksettavien rahoitusosuuksien laskemisen tarkastelun ja tarkastamaan samalla erityisesti riskitekijöiden asianmukaisuuden sen varmistamiseksi, että vähemmän monitahoisten laitosten riskiprofilista annetaan asianmukainen kuva;

59. suosittelee varmistamaan pankkikriisien onnistuneen hallinnan tulevaisuudessa siten, että unionin lainsäädännön mukaisesti kriisinratkaisuneuvoston käytettävissä olevia monenlaisia vaihtoehtoja – erilaisia kriisinratkaisuvälineitä pankin selvitystilaan asettamisen sijasta – arvioidaan huolellisesti ottaen huomioon, että on tärkeää turvata rahoitusvakaus ja säilyttää luottamus pankkijärjestelmää kohtaan;

60. muistuttaa, ettei taakan jakamista ja täydellistä velkikirjojen arvon alaskirjausta koskevia sääntöjä, jotka ovat vaikuttaneet taannehtivasti niiden velkainstrumenttien todelliseen riskialttiuteen, jotka on laskettu liikkeelle ennen jälkimmäisten säännösten voimaantuloa, ja asianmukaisia investointisuoja koskevien sääntöjen määrittämistä ja täytäntöönpanoa ole sovittu ajallisesti yhteen; kehottaa yhteistä kriisinratkaisuneuvostoa arvioimaan siirtymäkautta huolellisesti ja varmistamaan lainsäädännön edellyttämällä tavalla, että uudet säännöt pannaan täytäntöön tarvittavan oikeasuhteisuuden ja oikeudenmukaisuuden hengessä; pyytää komissiota ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaista takaamaan asianmukaisen sijoittajansuojan;

61. pitää yhteisen kriisinratkaisurahaston kansallisten osien olemassaolon vuoksi erittäin tarpeellisenä riittävän väliaikaisrahoitusmekanismin perustamista, jotta rahastolle voidaan tarvittaessa myöntää riittävät resurssit ennen sen valmiiksi saattamista ja taata pankkien ja valtioiden todellinen erottaminen toisistaan; muistuttaa, että euroryhmä ja Ecofin-ministerit totesivat 18. joulukuuta 2013 antamassaan lausunnossa, että on olemassa mahdollisuus turvautua joko pankeilta perittävillä maksuilla tuettuihin kansallisiin rahoituslähteisiin tai Euroopan vakausmekanismiin;

62. pitää kuitenkin myönteisenä, että on päästy sopimukseen julkisesta väliaikaisrahoituksesta, jolla varmistetaan, että varoja on saatavilla konkreettiseen kriisinratkaisuun kansallisten resurssien kautta;

63. palauttaa mieliin Ecofin-neuvoston 8. joulukuuta 2015 antaman lausunnon ja sen yhteydessä tehdyn sitoumuksen käsitellä sen jälkeen, kun hallitustenvälisen sopimuksen ratifiointi on saatu päätökseen, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin siirtämistä täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä väliaikaisrahoituksen järjestämistä, etenemissuunnitelmaa sekä aikataulua sellaisen yhteisen varautumiskeinon kehittämiseksi, joka helpottaisi yhteisen kriisinratkaisurahaston lainaustoimintaa, ja toteaa, että näiden on tarkoitus olla täysin toiminnassa viimeistään siirtymäkauden päättyessä; korostaa kuitenkin, että yhteistä finanssipoliittista varautumiskeinoa käytetään vasta viimeisenä keinona, jos riskiä ei voida poistaa millään valvonnan ja kriisinhallinnan vahvistamiseen tähtäävillä toiminnan vakautta lisäävillä toimenpiteillä; muistuttaa, että varautumiskeinon on oltava keskipitkällä aikavälillä verotuksellisesti neutraali, ja korostaa, että on tärkeää välttää moraalikatoa; korostaa, että pankkien olisi vastattava takaisinmaksusta pankeilta perittävien maksujen muodossa kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa, myös jälkikäteen;

Kolmas pilari

64. muistuttaa, että yhteisen valvontamekanismin ja yhteisen kriisinratkaisumekanismin ohella samantasoisien talletussuojan myöntäminen paikasta riippumatta on välttämätön osa pankkiunionin toteuttamista ja siten valtion ja pankkien välisen kierteen aitoa katkaisemista, tallettajien luottamuksen palauttamista, tasapuolisten toimintaedellytysten luomista ja rahoitusvakauden parantamista; katsoo, että kaikissa talletussuojaa koskevissa järjestelmissä on aina pyrittävä välttämään moraalikatoa ja varmistamaan, että ne, jotka riskejä ottavat, kantavat myös niistä vastuun;

65. pitää myönteisenä komission 24. marraskuuta 2015 ehdottamaa pakettia, joka koskee riskien jakamista ja vähentämistä pankkiunionissa; panee merkille, että kansallisia talletussuojajärjestelmiä koskevasta jälleenvakuutusjärjestelmästä ollaan siirtymässä vaiheittain yhteisvakuutusjärjestelmään ja viime kädessä mukana olevien vakaiksi havaittujen kansallisten talletussuojajärjestelmien kokonaisvakuutuksiin sekä rahoitusosuuksia koskeviin laskelmiin sovellettavaan riskipohjaiseen lähestymistapaan; odottaa mielenkiinnolla tilaisuutta osallistua lainsäädäntöneuvotteluihin hyväksytyyn kannan perusteella;

66. toteaa, että euroalueen laajuisen talletussuojajärjestelmän luominen edellyttää yhteisen sääntökirjan käyttöön ottamista, pankkiunionin ensimmäisen ja toisen pilarin soveltamista ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja talletussuojadirektiivin saattamiseen osaksi kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä sekä uusia toimenpiteitä, joilla vähennetään merkittävästi Euroopan pankkijärjestelmään kohdistuvia riskejä; korostaa, että velkikirjojen arvon alaskirjauksen soveltaminen tuo mukanaan järjestelmällisen mekanismin riskien välttämiseksi, mikä vähentää pelkoa moraalikadosta, jota vakuusjärjestelmien yhdistäminen voi aiheuttaa; korostaa komission lupausta vähentää riskejä edelleen ja taata tasapuoliset toimintaedellytykset pankkiunionissa;

Torstai 10. maaliskuuta 2016

67. toteaa, että toimiva talletustakuujärjestelmä, jota rahoitetaan rahoitusalan maksuilla, on yksi hyväksi havaituista keinoista estää pankkien pelastaminen veronmaksajien varoilla;

68. muistuttaa, että komission tehtävänä on taata tasapuoliset toimintaedellytykset koko unionissa ja että sen olisi vältettävä sisämarkkinoiden mahdollinen pirstoutuminen;

o

o o

69. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan keskuspankille ja yhteiselle kriisinhallintaneuvostolle.
